

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 03 /ສພຊ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ທັນວາ 2008

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ກຳນົດ ຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາ ວຽກງານໄຟຟ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ມີປະສິດທິຜົນສູງ ແນໃສ່ນຳໃຊ້ທ່າແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ຍືນຍົງ, ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 2. ໄຟຟ້າ

ໄຟຟ້າ ແມ່ນ ພະລັງງານຂະນິດໜຶ່ງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ກຳລັງໄຟຟ້າ, ກະແສໄຟຟ້າ, ແຮງ ດັນໄຟຟ້າ, ຄວາມຖີ່ ທີ່ຜະລິດມາຈາກແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ: ພະລັງງານນ້ຳ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ຖ່ານຫີນ, ພະລັງງານຈາກຊີວະມວນ, ແຫລ່ງໄຟຟ້າຈາກຄວາມຮ້ອນ, ຈາກອາຍແກັດ, ນ້ຳມັນພິດ ລວມທັງ ພະລັງງານນິວຄະເລຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີ ຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ກົດຈະການໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການສຳຫລວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການວາງແຜນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ແລະ ການບໍລິການອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ;

2. ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະການໄຟຟ້າ ເພື່ອ ຊອກຫາຜົນກຳໄລ;
3. ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ເຂື່ອນ ແລະ ອ່າງກັກ ເກັບນ້ຳ, ທາງນ້ຳໄຫລ, ໂຮງຈັກໄຟຟ້າ, ສະຖານີຕັດຕໍ່ໄຟຟ້າ, ສະຖານີໄຟຟ້າ, ສູນ ຄວບຄຸມໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ, ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ແລະ ອຸປະກອນຂອງຜູ້ຊົມ ໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານອະນຸຍາດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍລັດ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການລົງທຶນພັດທະນາ ເພື່ອດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງ ໂຄງການ ເຊັ່ນ: ບົດວິພາກ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ລວມທັງ ການສຶກສາຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງໂຄງການ;
6. ການໃຫ້ສຳປະທານທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ການອະນຸຍາດ ພື້ນທີ່, ກຳນົດເວລາ ໂດຍລັດ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ;
7. ໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໝາຍເຖິງ ລະບົບໄຟຟ້າທີ່ຕໍ່ຈາກລະບົບໄຟຟ້າລວມ ຫລື ເປັນ ລະບົບໄຟຟ້າສະເພາະຕ່າງຫາກຂອງເຂດໃດເຂດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຜະລິດໄຟຟ້າດ້ວຍພະລັງ ນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ, ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທີ່ແລ່ນດ້ວຍນ້ຳມັນ, ດ້ວຍພະລັງແສງຕາເວັນ, ດ້ວຍພະລັງລົມ ຫລື ພະລັງອື່ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຊົນນະບົດ;
8. ຊີວະມວນ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກພືດ, ຄົນ, ສັດ ແລະ ອື່ນໆ;
9. ອາຍຊີວະພາບ ໝາຍເຖິງ ອາຍແກັດ ທີ່ຜະລິດຈາກຊີວະມວນ ເປັນຕົ້ນ ສິ່ງເສດ ເຫຼືອຈາກໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ;
10. ກຳລັງໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ຜົນຄຸນລະຫວ່າງແຮງດັນໄຟຟ້າ ກັບ ກະແສໄຟຟ້າ ຊຶ່ງ ເຄື່ອນທີ່ຜ່ານວັດຖຸຊັກນຳໄຟຟ້າ;
11. ກຳລັງຕິດຕັ້ງ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດຜະລິດໄຟຟ້າ ຂອງ ໂຮງງານໄຟຟ້າ ຫລື ເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າ;
12. ກະແສໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນທີ່ຂອງເອເລັກຕຼີງໄຟຟ້າໄປໃນທິດດຽວກັນ ຕາມ ວັດຖຸຊັກນຳໄຟຟ້າ ລວມທັງ ຄວາມເຂັ້ມຂອງກະແສໄຟຟ້າ;
13. ແຮງດັນໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ກຳລັງທີ່ກຳເນີດຂຶ້ນເມື່ອມີກະແສໄຟຟ້າໄຫລຈາກຈຸດໜຶ່ງ ໄປຫາອີກຈຸດໜຶ່ງ ຂອງວັດຖຸຊັກນຳໄຟຟ້າ ຫລື ຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ລະດັບ ແຮງດັນໄຟຟ້າສອງຈຸດ ເມື່ອມີກະແສໄຟຟ້າໄຫລຜ່ານສອງຈຸດຂອງວັດຖຸຊັກນຳໄຟ ຟ້າ;
14. ຄວາມຖີ່ ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນຮອບວຽນທີ່ໝູນຢູ່ພາຍໃນ ໜຶ່ງວິນາທີ ຂອງ ໜຶ່ງ ຮອບ;
15. BOT (Build, Operate and Transfer) ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ;

- 16. BOOT (Build, Operate, Own and Transfer) ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ມອບໂອນ;
- 17. BTF (Build, Transfer and Finance) ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງ, ມອບໂອນ ແລະ ພົວພັນດ້ານການເງິນ;
- 18. BOO (Build, Own and Operate) ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ;
- 19. ເຫດສຸດວິໄສ ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນ ແລະ ຄວບຄຸມໄດ້ ເຊັ່ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ພ້າຜ່າ, ລົມພະຍຸ, ແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4. ກຳມະສິດ ກ່ຽວກັບ ແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ

ແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ໂດຍ ແມ່ນລັດ ເປັນຜູ້ຊົມຄອງຢ່າງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ການຈັດ ຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 5. ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນ ເຂົ້າໃສ່ ກິດຈະການໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການບໍລິການໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ ໄຟຟ້ານຳຕົກ ໂດຍຕິດພັນກັບການປົກປັກຮັກສາປ່າປ້ອງກັນແຫລ່ງນໍ້າ ແລະ ຢູ່ເຂດທ່າໄກສອກຫລີກ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ດ້ວຍການໃຫ້ນະໂຍບາຍ ເປັນຕົ້ນ: ພາສີ, ອາກອນ, ສິດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລັດ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທີ່ລົງທຶນ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າຢ່າງສະເໝີພາບ.

ລັດ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາກິດຈະການໄຟຟ້າ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ ຢ່າງປະຢັດ, ມີປະສິດທິພາບ, ຍືນຍົງ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ລັດ ເສີມຂະຫຍາຍທຸກທ່າແຮງ ເພື່ອຕອບສະໜອງໄຟຟ້າຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ເປັນສິນຄ້າ ຂາຍອອກ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 6. ຫລັກການ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ

ການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການ ດັ່ງນີ້ :

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ;
2. ມີປະສິດທິຜົນ, ປະຢັດ ແລະ ຍືນຍົງ;
3. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ: ປ່າໄມ້ ແລະ ແຫລ່ງ ນໍ້າ ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ.

ມາດຕາ 7. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄພ່ຟ້າ, ປະກອບກົດຈະການ ຫລື ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ທີ່ ພົວພັນ ກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄພ່ຟ້າ ລວມທັງ ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄພ່ຟ້າ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ກວມເອົາພະລັງງານໄພ່ຟ້າ ຈາກແຫລ່ງນິວຄະເລຍ.

ມາດຕາ 8. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ວຍ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄພ່ຟ້າ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການ ຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງຜ່ານ, ການພັດທະນາ ແລະ ການບໍລິການດ້ານທຸລະ ກິດໄພ່ຟ້າ.

**ໝວດທີ II
ກົດຈະການໄພ່ຟ້າ**

ມາດຕາ 9. ກົດຈະການໄພ່ຟ້າ

ກົດຈະການໄພ່ຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນການພັດທະນາໄພ່ຟ້າ, ການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບໄພ່ຟ້າ.

ມາດຕາ 10. ແຜນການພັດທະນາໄພ່ຟ້າ

ແຜນການພັດທະນາໄພ່ຟ້າ ຕ້ອງ:

1. ຮັບປະກັນ ຫລັກການນຳໃຊ້ແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ແຫລ່ງພະລັງງານ ຢ່າງເໝາະສົມ, ປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ;
2. ກຳນົດເບົ້າໝາຍ, ທິດທາງ, ກົນໄກ ແລະ ວິທີການ ໃນການພັດທະນາພື້ນຖານ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກໃຫ້ແກ່ໂຄງການໄພ່ຟ້າ, ຮັບປະກັນການສະໜອງໄພ່ຟ້າຢ່າງ ປອດໄພ, ເປັນປົກກະຕິ, ຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໃນການ ພັດທະນາທຸລະກິດໄພ່ຟ້າ;
3. ຮັບປະກັນການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ບົນພື້ນຖານຂອງການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ນະໂຍບາຍ ການພັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ;
4. ກຳນົດການສົ່ງອອກບົນພື້ນຖານບູລິມະສິດການນຳໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງ ການໃຊ້ໄພ່ຟ້າ ຢູ່ບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ.

ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນໄລຍະຍາວ, ໄລຍະ ກາງ ແລະ ໄລຍະສັ້ນ.

ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາອົງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ ແລະ ນຳສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາ ລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 11. ການວາງແຜນ

ການວາງແຜນ ແມ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າຂັ້ນຕອນ, ບາດກ້າວການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ກ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນການສຳຫລວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການດຳເນີນ ງານ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 12. ການສຳຫລວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການສຳຫລວດເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານເບື້ອງຕົ້ນ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ດ້ານທໍລະນີສາດ, ດ້ານອຸທິກກະສາດ, ດ້ານຜົນກະທົບ ແມ່ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເປັນປ່ອນອີງທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ໃນການຄິດໄລ່, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງທາງດ້ານໄຟຟ້າ ແລະ ການດຳເນີນງານ ຂອງໂຄງ ການ.

ມາດຕາ 13. ການອອກແບບ

ການອອກແບບ ປະກອບດ້ວຍ ການຈັດວາງໂຄງຮ່າງການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ.

ຂັ້ນຕອນການອອກແບບ ມີ: ການອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ, ອອກແບບລະອຽດ ແລະ ອອກ ແບບສຸດທ້າຍ ຂອງໂຄງການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 14. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ

ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ ໄຟຟ້າຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ຈຳກັດ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນ ຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ທຳມະຊາດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ.

ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ ຕ້ອງດຳເນີນ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ.

ມາດຕາ 15. ການຜະລິດໄຟຟ້າ

ການຜະລິດໄຟຟ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າຈາກໜ່ວຍປັ່ນໄຟຟ້າ ດ້ວຍ ພະລັງງານນ້ຳ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ອາຍຊີວະພາບ ແລະ ພະລັງງານອື່ນ.

ການຜະລິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ, ມີຄຸນນະ ພາບ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ, ຈຳກັດ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງ ຄົມ.

ມາດຕາ 16. ການສົ່ງໄພຟ້າ

ການສົ່ງໄພຟ້າ ແມ່ນ ຂະບວນສິ່ງ ຫລື ລຳລຽງໄພຟ້າຈາກແຫລ່ງຜະລິດໄພຟ້າ ໄປຫາສະຖານີ ແຈກໄພຟ້າ, ຫາຕົວເມືອງ, ຫາຜູ້ຊົມໃຊ້ ຫລື ໄປຕ່າງປະເທດ.

ການສົ່ງໄພຟ້າຜ່ານ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ການສົ່ງໄພຟ້າ ຈາກປະເທດອື່ນຜ່ານດິນແດນລາວ ໄປ ຫາປະເທດທີສາມ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ການສົ່ງໄພຟ້າຜ່ານນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງ ຜ່ານລະບົບສາຍສົ່ງໄພຟ້າແຫ່ງຊາດລາວໂດຍເສຍຄ່າບໍລິການ. ໃນກໍລະນີທີ່ລະບົບສາຍສົ່ງໄພຟ້າແຫ່ງ ຊາດລາວ ຫາກບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ ລັດຖະບານ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ສົ່ງຜ່ານ ສ້າງລະບົບສາຍສົ່ງ ເອົາເອງ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງ ການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການສ້າງລະບົບສາຍສົ່ງຜ່ານ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ການຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງ ແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຂອງປະຊາຊົນ, ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມຜ່ານດິນແດນລາວ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ອື່ນ ພ້ອມທັງທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທັງໝົດທີ່ເກີດຈາກຜົນກະທົບຂອງການກໍ່ສ້າງລະບົບສາຍສົ່ງນັ້ນ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ ສປປ ລາວ ນຳໃຊ້ລະບົບສາຍສົ່ງດັ່ງກ່າວຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຮັບ ປະກັນທາງດ້ານເຕັກນິກ.

ມາດຕາ 17. ລະບົບສາຍສົ່ງໄພຟ້າແຫ່ງຊາດ

ລະບົບສາຍສົ່ງໄພຟ້າແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ລະບົບສາຍສົ່ງໄພຟ້າແຮງສູງ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ຈາກພາກສ່ວນ ໜຶ່ງ ກັບພາກສ່ວນອື່ນໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບສາຍສົ່ງຂອງຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ, ການສົ່ງ ແລະ ການຈຳໜ່າຍໄພຟ້າ ລວມທັງການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດ ລ້ອມ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ.

ທຸກແຫລ່ງການຜະລິດໄພຟ້າ ຕ້ອງສົ່ງໄພຟ້າເຂົ້າລະບົບສາຍສົ່ງໄພຟ້າແຫ່ງຊາດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ການຈຳໜ່າຍໄພຟ້າໃນຂອບເຂດບໍລິເວນທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງງານຜະລິດໄພຟ້າ, ການຜະລິດໄພຟ້າຂະໜາດ ນ້ອຍ ຫລື ບ່ອນທີ່ບໍ່ທັນມີລະບົບສາຍສົ່ງແຫ່ງຊາດ.

ການລົງທຶນພັດທະນາລະບົບສາຍສົ່ງໄພຟ້າແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິ ສາຫະກິດ.

ນອກຈາກລະບົບສາຍສົ່ງໄພຟ້າແຫ່ງຊາດ ແລ້ວ ຍັງມີລະບົບສາຍສົ່ງໄພຟ້າອື່ນ ຂອງພາກ ສ່ວນເສດຖະກິດຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ລະບົບສາຍສົ່ງໄພຟ້າແຫ່ງຊາດ ຫາກເປັນຂອງພາກສ່ວນເສດຖະກິດອື່ນ ແລ້ວ ລັດ ມີສິດເຂົ້າຮຸ້ນ ໃນທຸລະກິດ ດັ່ງກ່າວ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 18. ການຈຳໜ່າຍໄພຟ້າ

ການຈຳໜ່າຍໄພຟ້າ ແມ່ນ ການແຈກຈ່າຍໄພຟ້າຈາກລະບົບສາຍສົ່ງ ຫລື ຈາກເຄື່ອງຜະລິດ ໄພຟ້າໄປຫາຈຸດຊົມໃຊ້ໄພຟ້າປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າຕາຂ່າຍໄພຟ້າ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບແຮງດັນສູງ

(ສູງກວ່າ 35 ກິໂລໂວ້ນ), ແຮງດັນກາງ (ສູງກວ່າ 1 ກິໂລໂວ້ນ ແຕ່ບໍ່ເກີນ 35 ກິໂລໂວ້ນ) ຫລື ແຮງດັນຕໍ່າ (ແຕ່ 100 ໂວ້ນ ຫລື ສູງກວ່າ ແຕ່ບໍ່ເກີນ 1 ກິໂລໂວ້ນ).

ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຕ້ອງດຳເນີນບົນພື້ນຖານຫລັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
2. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ພຽງພໍ ແລະ ປະຢັດ;
3. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງປອດໄພ;
4. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;
5. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 19. ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າໄຟຟ້າ

ການສົ່ງໄຟຟ້າເພື່ອເປັນສິນຄ້າອອກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຮັບປະກັນບູລິມະສິດໃນການສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນຢ່າງພຽງພໍ ລວມທັງການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ການນຳໄຟຟ້າຈາກຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຈະປະຕິບັດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອ ໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກລັດຖະບານ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຈຳເປັນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ.

ມາດຕາ 20. ການບໍລິການ

ການບໍລິການ ດຳເນີນດ້ວຍ ການຕິດຕັ້ງ, ການບຳລຸງຮັກສາ, ການກວດກາ, ການສ້ອມແປງ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ຜູ້ສະໜອງ.

ມາດຕາ 21. ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ, ຂະຫຍາຍ, ສ້ອມແປງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 22. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ສ້າງມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງຮັບໄຟຟ້າ ໄດ້ມາດຕະຖານ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ປະຢັດ ແລະ ເປັນມາດຕະຖານດຽວກັນໃນທົ່ວປະເທດ, ສາມາດກວດກາ ຄຸນນະພາບຂອງເຄື່ອງໃຊ້ ໄຟຟ້າ ທຸກຊະນິດທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ.

ການຕິດຕັ້ງໃໝ່, ຂະຫຍາຍ, ສ້ອມແປງ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກ ສາ ຫລື ຄຸ້ມຄອງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ໄຟຟ້າຂອງລາວ.

ມາດຕາ 23. ການດັດແປງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ

ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນ ການຕິດຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການສ້ອມແປງ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ບັນດາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ບໍ່ໄດ້ຄຸນນະພາບ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫລື ຂະແໜງການທີ່ຖືກມອບໝາຍ ມີສິດອອກຄໍາສັ່ງ ໃຫ້ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ດັດແປງ, ສ້ອມແປງຄືນ ຫລື ປັບປຸງແກ້ໄຂ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຫລື ສິ່ງໂຈະການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້ານັ້ນ.

**ໝວດທີ III
ທຸລະກິດໄຟຟ້າ**

ມາດຕາ 24. ການດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ບັນດາກິດຈະການໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສາມາດດໍາເນີນເປັນທຸລະກິດໄຟຟ້າໄດ້. ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ແບ່ງອອກເປັນ ສອງ ປະເພດ ຄື ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວ ໄປ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ.

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ມີ ການວາງແຜນ, ການສໍາຫລວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການບໍລິການທົ່ວໄປ.

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ມີ ການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງໄຟຟ້າ ຂອງພາກເອກະຊົນ.

ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ສາມາດປ່ຽນປະເພດໄດ້ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ ດ້ວຍການສະເໜີຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມການເຫັນດີ ຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມການເຫັນດີ ຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 25. ການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບດ້ານເຕັກນິກໃນການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການດໍາເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ແລະ ແຈ້ງ ການແຕ່ງຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມລະບຽບການ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງຫົວໜ້າວິສະວະກອນໃນແຕ່ລະດ້ານ.

ມາດຕາ 26. ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄພ່ໄພ່ ໃຫ້ເລັ່ງໃສ່ທ່າແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ບໍ່ມີຊັອນ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ປະເພດ ແລະ ຮູບແບບ ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄພ່ໄພ່ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິ ສາຫະກິດ.

ການລົງທຶນ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍ:

1. ການກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ (BOT)
2. ການກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ມອບໂອນ (BOOT);
3. ການກໍ່ສ້າງ, ມອບໂອນ ແລະ ພົວພັນດ້ານການເງິນ (BTF);
4. ການກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ເປັນເຈົ້າຂອງ (BOO);
5. ລັດ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການພຽງຜູ້ດຽວ ໂດຍໃຫ້ບໍລິສັດໄພ່ໄພ່ ຂອງ ລັດເປັນຕົວແທນ.

ມາດຕາ 27. ເງື່ອນໄຂການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດໄພ່ໄພ່

ເງື່ອນໄຂການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດໄພ່ໄພ່ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີປະສິບການໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄພ່ໄພ່;
2. ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນພຽງພໍ;
3. ມີນັກວິຊາການທາງດ້ານເຕັກນິກພຽງພໍ;
4. ບໍ່ຖືກສານຕັດສິນເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄພ່ໄພ່.

ມາດຕາ 28. ການດັດແກ້ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໄພ່ໄພ່

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄພ່ໄພ່ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດັດແກ້ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕ້ອງ ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນຂອງການຂໍດັດແກ້ນັ້ນ ຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິ ຈາລະນາ.

ມາດຕາ 29. ຂັ້ນຕອນການຂໍສຳປະທານ

ການຂໍສຳປະທານທຸລະກິດໄພ່ໄພ່ ປະກອບດ້ວຍຂັ້ນຕອນ ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ, ການເຊັນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົາໃຈ, ການສຳຫລວດລະອຽດ, ການສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ການ ສ້າງບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ການປະເມີນມູນຄ່າໂຄງການ, ການ ເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ການພິຈາລະນາອະນຸມັດໃຫ້ສຳປະທານ.

ມາດຕາ 30. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
2. ພະລັງງານໄພ່ໄພ່ສູງສຸດທີ່ຈະຜະລິດໄດ້;

4. ມູນຄ່າຄາດຄະເນຂອງໂຄງການ;
5. ການຄາດຄະເນອາຍຸການ ແລະ ຄວາມທົນທານຂອງເຂື່ອນ ແລະ ຂອງລະບົບໄຟຟ້າອື່ນໆ;
6. ລາຄາໄຟຟ້າທີ່ຄາດຄະເນ ແລະ ຕະຫລາດເພື່ອຈຳໜ່າຍ;
7. ແຜນການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານ: ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ເວລາເລີ່ມສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 31. ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນ ຕາມຕໍ່ດັ່ງນີ້:

1. ການຄາດຄະເນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ ດ້ວຍການສະເໜີວິທີການ, ມາດຕະການແກ້ໄຂ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຫລ່ງນໍ້າ, ໜ້າດິນ ຫລື ພື້ນດິນ, ຕໍ່ລະບົບນິເວດວິທະຍາ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ;
2. ການປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການໄຟຟ້າ;
3. ວິທີການຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງບໍລິມາດນ້ຳ ລວມທັງຜົນກະທົບແບບສະສົມ ຢູ່ລຸ່ມອ່າງຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ອັນເປັນຕົ້ນເຫດໂດຍກົງຂອງການເພີ່ມໄພນ້ຳຖ້ວມ ໃນລະດູຝົນ ດ້ວຍການຂຸດຄອງເໝືອງ ເພື່ອຫັນນ້ຳໄປບ່ອນອື່ນ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ ຫລື ດ້ວຍວິທີອື່ນ;
4. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການປົວແປງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນຕົ້ນທຶນຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 32. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຂໍ ແລະ ຂໍຕໍ່ອາຍຸ ສຳປະທານ

ຜູ້ຂໍສຳປະທານ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານເຕັກນິກ;
2. ມີປະຫວັດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ດີ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ຜູ້ຂໍຕໍ່ອາຍຸສຳປະທານ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ທະບຽນດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໝົດອາຍຸ;
2. ມີຄວາມຈຳເປັນ ສືບຕໍ່ປະຕິບັດໂຄງການໃຫ້ສຳເລັດ;
3. ປະຕິບັດວຽກງານຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມຂັ້ນຕອນ ຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ສັນຍາ ສຳປະທານ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ປະຕິບັດພັນທະຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 33. ກຳນົດເວລາສຳປະທານ

ກຳນົດເວລາສຳປະທານໃນຮູບແບບກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ(BOT) ຫລື ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ, ເປັນເຈາຂອງ ແລະ ມອບໂອນ(BOOT) ສູງສຸດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບ ປີ ນັບແຕ່ ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານເປັນຕົ້ນໄປ.

ການສຳປະທານ ອາດຈະຕໍ່ອາຍຸໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບປີ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ. ການຂໍຕໍ່ອາຍຸສຳປະທານ ຕ້ອງສະເໜີ ຫ້າປີ ກ່ອນອາຍຸສຳປະທານ ຈະສິ້ນສຸດລົງ.

ພາຍຫລັງກຳນົດເວລາສຳປະທານສິ້ນສຸດແລ້ວ ຜູ້ສຳປະທານ ຕ້ອງໂອນກິດຈະການທັງໝົດ ໃຫ້ລັດໃນສະພາບດີ ໃຊ້ງານໄດ້ ຊຶ່ງມີການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນ ຈາກວິສະວະກອນເອກະລາດ ໂດຍບໍ່ ມີການທົດແທນມູນຄ່າແຕ່ຢ່າງໃດ.

ມາດຕາ 34. ການອະນຸມັດຂະໜາດໂຄງການໄຟຟ້າ

ໂຄງການໄຟຟ້າຢູ່ ສປປ ລາວ ແບ່ງອອກເປັນ ສີ່ ຂະໜາດ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຂະໜາດ ແຕ່ຮ້ອຍກິໂລວັດ ລົງມາ ແມ່ນຫ້ອງ ການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນອະນຸມັດ ຕາມການເຫັນດີຂອງ ເຈົ້າເມືອງ ຫລື ຫົວໜ້າເທດສະບານ;
2. ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຂະໜາດສູງກວ່າ ຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ຫາ ຫ້າ ເມ ກາ ວັດ ແມ່ນ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນອະນຸມັດ ຕາມການເຫັນດີຂອງ ເຈົ້າແຂວງ ຫລື ເຈົ້າຄອງນະຄອນ;
3. ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຂະໜາດສູງກວ່າ ຫ້າ ເມກາວັດ ຫາ ຮ້ອຍ ເມກາວັດ ແມ່ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກະ ຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
4. ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຂະໜາດສູງກວ່າ ຮ້ອຍ ເມກາວັດ ຂຶ້ນໄປ ຫລື ມີອ່າງເກັບນ້ຳທີ່ມີເນື້ອທີ່ສູງກວ່າ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງ ແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ຫຼື ທຳມະຊາດ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແມ່ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ສະເໜີ ໃຫ້ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 35. ຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດ ໄພຂອງການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າຂອງວິ ສະວະກຳກໍ່ສ້າງໂຮງງານໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ: ເຂື່ອນ, ອ່າງເກັບນ້ຳ, ອ່າງນ້ຳລົ້ນ, ໂຮງຈັກໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟ ຟ້າ, ສະຖານີໄຟຟ້າ, ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ແລະ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ລວມ ທັງເບື້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພດັ່ງກ່າວ ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະ ກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງສ້າງລະບຽບການກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ຢ່າງສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ແລ້ວນຳສະເໜີ ຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 36. ສິດຂອງຜູ້ສຳປະທານ

ຜູ້ສຳປະທານທຸລະກິດໄຟຟ້າ ມີ ສິດຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານເນື້ອທີ່ດິນ ທີ່ຈຳເປັນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການສຳປະທານ;
3. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
4. ໄດ້ຮັບການແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບ ໄຟຟ້າ;
5. ສະເໜີ ຂໍຕໍ່ອາຍຸສຳປະທານ;
6. ໂອນ ຫລື ມອບ ທຸລະກິດໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດອາຍຸສຳປະທານທີ່ຍັງເຫລືອໃຫ້ແກ່ ຜູ້ອື່ນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 37. ພັນທະຂອງຜູ້ສຳປະທານ

ຜູ້ສຳປະທານ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມສັນຍາສຳປະທານ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
2. ວາງເງິນຄ້ຳປະກັນຢູ່ທະນາຄານ ຕາມການຕົກລົງກັນ;
3. ຕ້ອງມີເງິນ ຫລື ຊັບສິນເທົ່າກັບທຶນຈົດທະບຽນ, ສຳລັບນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳເງິນທຶນຈົດທະບຽນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫລື ຕາມສັນຍາ;
4. ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການບັນຊີ;
5. ເສຍພາສີອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ;
6. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫລື ຕໍ່ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ;
7. ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກໍ່ສ້າງດ້ານວິຊາການ ແລະ ຮັບປະກັນດ້ານສະຫວັດດີການຕໍ່ພະນັກງານ, ນັກວິຊາການ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ;
8. ບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານຜົນຂອງການສຳປະທານຕາມກຳນົດເວລາ ລວມທັງການໃຊ້ຈ່າຍໃນໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງລະອຽດ;
9. ບຳລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ຕາມຫລັກການທາງດ້ານເຕັກນິກ;
10. ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮງງານ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
11. ຊຳລະໜີ້ສິນຂອງຕົນໃຫ້ໝົດ ແລະ ສ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກພາຫະນະໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ ໃຊ້ງານໄດ້ເສຍກ່ອນ ຈຶ່ງມອບໂອນທຸລະກິດໄຟຟ້າໃຫ້ລັດ;

12. ມອບໂຄງການ ພ້ອມດ້ວຍບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ເອກະສານອື່ນຂອງໂຄງການ ໃຫ້ແກ່ລັດ ໂດຍບໍ່ມີການທົດແທນ ເມື່ອໝົດອາຍຸສຳປະທານ ຫລື ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ສຳປະທານ ຫາກບໍ່ສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
13. ມີການປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມື ປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໂຄງການຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 38. ການສິ້ນສຸດການສຳປະທານ

ການສຳປະທານ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໝົດກຳນົດເວລາສຳປະທານ;
2. ຢຸດເຊົາການສຳປະທານກ່ອນກຳນົດເວລາ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ສຳປະທານ ແລະ ການເຫັນດີຂອງລັດ;
3. ຖືກຖອນສິດສຳປະທານ ຍ້ອນມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຫລື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຕາມສັນຍາ ຫລື ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ບໍ່ສາມາດສ້ອມແປງ ຫລື ພື້ນຜູ້ກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ຈາກເຫດສຸດວິໄສ;
5. ມີການຍົກເລີກສັນຍາສຳປະທານ.

ກ່ອນສິ້ນສຸດການສຳປະທານ ຕ້ອງມີການປະເມີນຜົນຂອງການປະຕິບັດໂຄງການ.

ມາດຕາ 39. ໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຕ້ອງຂໍສຳປະທານ

ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ສາມາດດຳເນີນໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍສຳປະທານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ລັດເປັນຜູ້ດຳເນີນການພຽງຜູ້ດຽວ;
2. ການກໍ່ສ້າງໂຄງການໄຟຟ້າຂຶ້ນມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຕໍ່ກວ່າ ຫ້າ ເມກາວັດ ແລະ ມີຄວາມເສຍຫາຍບໍ່ຫລວງຫລາຍ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
3. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກຜະລິດໄຟຟ້າ ດ້ວຍລະບົບຄວາມຮ້ອນຕໍ່ກວ່າ ຫ້າຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງລະບົບໄຟຟ້າດ້ວຍພະລັງງານທົດແທນ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ລົມ, ອາຍແກັດຈາກຊີວະມວນ, ນໍ້າມັນພືດ, ໄຟຟ້ານໍ້າໄຫລ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 40. ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບ ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ວິທີການຊົດເຊີຍທີ່ດິນໃນເວລາເຮັດການສຶກສາບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຂອງໂຄງການ;

2. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການວາງແຜນນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານ;
3. ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຕ້ອງມອບເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນນຳໃຊ້ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ.

ມາດຕາ 41. ການປະກອບສ່ວນໃຫ້ກອງທຶນ

ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ນອກຈາກເສຍພາສີອາກອນ ແລະ ຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລ້ວ ຍັງຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນໃຫ້ກອງທຶນ ເພື່ອການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂອບເຂດ ເນື້ອທີ່ສຳປະທານ, ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ, ອ່າງໂຕ່ງ, ເຂດຕອນລຸ່ມຂອງໂຄງການ ແລະ ການພັດທະນາ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນທີ່ໂຄງການຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 42. ການລາຍງານ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ IV

ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ມາດຕາ 43. ການສົ່ງເສີມໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທີ່ລົງທຶນເຮັດການຜະ ລິດໄຟຟ້າ, ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ, ການດຳເນີນທຸລະກິດຊື້-ຂາຍໄຟຟ້າ, ການລົງທຶນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ, ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ, ການບໍລິການດ້ານໄຟຟ້າ ຫລື ແຫລ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ ດ້ວຍພະລັງງານໃໝ່, ພະລັງງານທົດແທນ ເພື່ອສະໜອງໄຟຟ້າ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດທ່າງໄກສອກຫລີກ, ເຂດພູດອຍ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄືກັບ ກົດຈະການສົ່ງເສີມການລົງ ທຶນອື່ນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 44. ການລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ການລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ຈະຖືກດຳເນີນໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ດ້ວຍຕົນເອງ;

2. ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃນ ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍມອບ ໃຫ້ ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້;
3. ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ດຳເນີນ ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ, ການກໍ່ສ້າງ, ການ ຕິດຕັ້ງ ແລະ ການບໍລິການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດ ຕັ້ງ ໄຟຟ້າແຮງດັນກາງ, ໜີ້ແປງ, ແຮງດັນຕ່ຳ ຈົນຮອດໝໍ້ນັບໄຟ, ສ່ວນບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້ານັ້ນ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໂດຍເລີ່ມ ນັບແຕ່ໝໍ້ນັບໄຟເຂົ້າຫາເຮືອນ ຫລື ສຳນັກງານ ຂອງຕົນ;
4. ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານຊັບສິນ ແລະ ແຮງງານ ເຂົ້າໃສ່ການ ພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
5. ເຂດຊົນນະບົດທ່າງໄກສອກຫລີກ, ເຂດຈຸດສຸມ ຫລື ເຂດທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໄປລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້ານັ້ນ ລັດມີນະໂຍບາຍ ສິ່ງ ເສີມ ຫລື ສະໜອງທຶນກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງລະບົບແຮງດັນກາງ, ໜີ້ແປງ, ແຮງດັນຕ່ຳ ຫາ ໝໍ້ນັບໄຟ.

ມາດຕາ 45. ການອະນຸມັດໂຄງການໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ເພື່ອຂຶ້ນແຜນກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດນັ້ນ ການສຳຫລວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວ ກັບແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີຄວາມແຮງແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ຫາ ຫ້າ ເມກາວັດ ແມ່ນ ໃຫ້ແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ດຳເນີນ, ສ່ວນແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີຄວາມແຮງ ຕ່ຳກວ່າ ຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ລົງມາ ແມ່ນ ໃຫ້ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນຜູ້ດຳເນີນ.

ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດໂຄງການໄຟຟ້າຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ໃນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຕາມກົນໄກປະຕູດຽວ ຕາມຂະໜາດຄວາມແຮງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກເທິງ ນີ້ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີທາງດ້ານເຕັກນິກຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 46. ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກງົບປະມານຂອງລັດ, ການຊ່ວຍເຫລືອ ຂອງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ທຶນກູ້ຢືມ, ການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ບໍລິການໄຟຟ້າ ແລະ ທຶນປະ ກອບສ່ວນຂອງປະຊາຊົນ.

ການຖືຮຸ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ສະເພາະ.

**ໝວດທີ V
ລາຄາໄຟຟ້າ**

ມາດຕາ 47. ລາຄາໄຟຟ້າ

ການກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ແລະ ແທດເໝາະກັບເປົ້າໝາຍການຊົມໃຊ້ ແລະ ປະເພດຜູ້ຊົມໃຊ້.

ລາຄາໄຟຟ້າ ຕ້ອງມີສະຖຽນລະພາບ ທັງຮັບປະກັນ ໃຫ້ຜົນຕອບແທນຕໍ່ການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາໄຟຟ້າ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ສຶກສາ ແລະ ຊີ້ນຳການຄົ້ນຄວ້າໂຄງສ້າງລາຄາໄຟຟ້າໃນແຕ່ລະປະເພດ ເພື່ອນຳສະ ເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ລາຄາໄຟຟ້າຂອງເປົ້າໝາຍການຊົມໃຊ້ ແລະ ປະເພດຜູ້ຊົມໃຊ້ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳ ນົດ.

ມາດຕາ 48. ປະເພດລາຄາໄຟຟ້າ

ລາຄາໄຟຟ້າ ແບ່ງອອກເປັນປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາຊື້ເຂົ້າ ແລະ ລາຄາຂາຍອອກຕ່າງປະເທດ;
2. ລາຄາຊື້ ແລະ ລາຄາຂາຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.
ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ ລາຄາໄຟຟ້າແຕ່ລະປະເພດ.

ມາດຕາ 49. ລາຄາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ລາຄາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຊົນນະບົດທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບໄຟຟ້າລວມ ໂດຍໃຫ້ປະຕິ ບັດຕາມ ມາດຕາ 48 ເທິງນີ້;
2. ລາຄາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າຂອງໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ລັດລົງທຶນ ຊຶ່ງບໍ່ທັນເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບ ໄຟຟ້າ ລວມ ແມ່ນ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີລາຄາ ນະໂຍບາຍ ຕາມການເຫັນດີຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ;
3. ລາຄາຊື້-ຂາຍໄຟຟ້າທີ່ເອກະຊົນລົງທຶນ ແມ່ນອີງຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນບົນ ພື້ນຖານການເຫັນດີ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ລົງທຶນ ຫາກຂາດທຶນໂດຍມີເຫດຜົນນັ້ນ ລັດຈະຊົດເຊີຍໃຫ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໝວດທີ VI

ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ ໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 50. ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ

ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາ ຊື້-ຂາຍໄຟຟ້າກັບຜູ້ຊົມໃຊ້ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ໂອນ ຫລື ມອບກິດຈະການໄຟຟ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຕາມການເຫັນດີຂອງລັດ;
3. ໄດ້ຮັບຄ່າບໍລິການໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ;
4. ຮ້ອງຂໍຄວາມຮ່ວມມືຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ.

ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບຽບການກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນງານ, ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ເສຍພາສີ ອາກອນ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ຜະລິດ ແລະ ສະໜອງກະແສໄຟຟ້າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
4. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ຍົກຍ້າຍ, ທີ່ດິນ ແລະ ຜົນລະບູກ, ຈັດສັນບ່ອນຢູ່, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ຢ່າງເໝາະສົມໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຜະລິດໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 51. ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເກັບຄ່າໄຟຟ້າ ຈາກການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການບໍລິການ;
2. ແຈ້ງເຕືອນ, ຮ້ອງພ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຫລື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຫລື ສິ່ງທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
3. ງົດການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
4. ວາງມາດຕະການຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
5. ກວດກາ ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
6. ປະຕິເສດ ຄຳຮ້ອງຂໍ ຂອງບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຂອງຕົນ ເມື່ອເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມປອດໄພທາງດ້ານເຕັກນິກ.

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ສະເໜີນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ຕາມກຳນົດເວລາ, ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ມີຄຸນນະພາບຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;
2. ແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຊາບ ກ່ອນຈະຕັດໄຟຟ້າ ແຕ່ລະເທື່ອ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີສຸກເສີນ;

3. ສ້າງ ແລະ ແນະນຳ ລະບົບການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ບໍລິການໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ທັນເວລາ;
4. ນຳໃຊ້ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ທັນສະໄໝ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະຫວັດດີການຂອງພະນັກງານໄຟຟ້າ, ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ;
6. ເສຍພາສີ ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະບົບກົດໝາຍ;
7. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສາທາລະນະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ນຳໃຊ້ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຂອງຕົນຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;
9. ສະຫລຸບ, ລາຍງານ ຜົນການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຕໍ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 52. ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ
 ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພ ໃນການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
2. ໄດ້ຮັບການບໍລິການຢ່າງສະດວກສະບາຍ ໃນການຕິດຕັ້ງ ແລະ ສ້ອມແປງໄຟຟ້າໃນເຮືອນ ຫລື ສຳນັກງານ ຂອງຕົນ;
3. ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. ສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຄິດໄລ່ລາຄາໄຟຟ້າ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ສະເໜີ ຫລື ຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກຄວາມເສຍຫາຍຍ້ອນ ການບໍລິການ ຫລື ເຕັກນິກໄຟຟ້າ ບໍ່ຮັບປະກັນ.

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະດັ່ງນີ້ :

1. ຮັບຜິດຊອບ, ບຳລຸງຮັກສາ, ປຸງຖ່າຍສາຍ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າພາຍໃນເຮືອນ ຫລື ສຳນັກງານ ຂອງຕົນ;
2. ປະຕິບັດ ລະບົບການ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
3. ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ;
4. ເສຍຄ່າໄຟຟ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ຕົນຊົມໃຊ້ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
5. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າໃນການຕິດຕັ້ງ, ສ້ອມແປງ, ກວດກາ ແລະ ຈົດຕົວເລກຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
6. ແຈ້ງໃຫ້ພະນັກງານ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າໂດຍດ່ວນ ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນປາກົດການຜິດປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບ ໄຟຟ້າ;
7. ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ.

ໝວດທີ VII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 53. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ ແລະ ຮັບສິນບິນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫລື ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້;
4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ຂອງລັດ ແລະ ທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
5. ປອມແປງເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
6. ດຳເນີນ ຫລື ເຂົ້າຮ່ວມ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າໃນທຸກຮູບແບບ;
7. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
8. ຊື້-ຂາຍ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ;
9. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບນັກທຸລະກິດ

ຫ້າມນັກທຸລະກິດ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການສຳຫລວດ ແລະ ພັດທະນາທຸລະກິດໄຟຟ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຖ່ວງດຶງ, ແກ່ຍາວການປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວ;
4. ນຳໃຊ້ ຫລື ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການສຳຫລວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບກິດຈະການໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ຊື້ຈ້າງ, ໃຫ້ສິນບິນ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ປະຊາຊົນ;
6. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊໍ່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊູ່ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ປະຊາຊົນ;
7. ຊື້-ຂາຍ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຢ່າງຜິດກົດໝາຍ;
8. ລະເມີດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;

9. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 55. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບປະຊາຊົນ

ຫ້າມປະຊາຊົນ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກລຸກ, ທຳລາຍປ່າໄມ້ ເປັນຕົ້ນປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າຍອດນ້ຳ;
2. ບຸກລຸກສະຖານທີ່, ລັກ, ທຳລາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
3. ທຳການບຸກສ້າງ, ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຫລື ທຳການຜະລິດ ຢູ່ໃກ້ກັບບໍລິເວນສະຖານທີ່ ຕັ້ງຂອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຢ່າງ ເດັດຂາດ;
4. ຮ່ວມມືກັບ ນັກທຸລະກິດ, ພະນັກງານ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ເຂົ້າບຸກລຸກສະຖານທີ່, ລັກ, ທຳລາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
5. ຂັດຂວາງ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ;
6. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊູ່ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າ ທີ່ ໄຟຟ້າ ຫລື ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
7. ຊີ້ ແລະ ຂາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
8. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ

ຫ້າມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊູ່ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ;
2. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫລື ພັກພວກ ກ່ຽວກັບທຸລະ ກິດໄຟຟ້າ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດ້ວຍຕົນເອງ ຫລື ມີຮຸ້ນສ່ວນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ອະນຸຍາດ ສຳຫລວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ຫລື ດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ລະບຽບກົດ ໝາຍ;
5. ກົດໜ່ວງການດຳເນີນຄະດີ ກ່ຽວກັບຂັດແຍ່ງທາງດ້ານທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
6. ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ;
7. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມກົດໝາຍ;
8. ຜະລິດ, ປະກອບ, ຊີ້, ຂາຍ, ຈຳໜ່າຍ, ນຳເຂົ້າ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງ ດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫລື ຄຸນນະພາບຕ່ຳ;
9. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

**ໝວດທີ VIII
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ**

ມາດຕາ 57. ຮູບການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງ ອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ່ຍ ຫລື ການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 58. ການໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດເຈລະຈາ, ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ປະນີປະນອມກັນໄດ້.

ມາດຕາ 59. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການປະນີປະນອມນຳກັນແລ້ວ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 60. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີທີ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ແກ້ໄຂໄດ້ນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 61. ການຕັດສິນຂອງສານ

ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ດ້ວຍການ ແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ຫລື ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມລະບຽບກົດ ໝາຍ.

ມາດຕາ 62. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຫລື ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫລື ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດກັບລັດຖະບານ ໃຫ້ນຳໃຊ້ອົງການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫລື ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງຂອງ ຄູ່ກໍລະນີ.

ໝວດທີ IX

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ມາດຕາ 63. ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ: ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການເງິນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 64. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃນການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ;
3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຊີ້ນຳ ການສຳຫລວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການຂຶ້ນສະຖິຕິກ່ຽວກັບແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຊີ້ນຳ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັກສາແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ;
6. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
7. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການຕໍ່ອາຍຸ, ການສັ່ງໂຈະ ຫລື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດການດຳເນີນທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
8. ໃຫ້ຄຳແນະນຳຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າໄຟຟ້າ, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
10. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ລາຄາໄຟຟ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ;

11. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງທຸ ລະກິດ ໄຟຟ້າ;
12. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ແລະ ການຊອກແຫລ່ງທຶນ ເພື່ອພັດທະນາ ໄຟຟ້າ;
13. ສະຫລຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານໄຟຟ້າໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ, ຊັ້ນຈຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ຈັດຕັ້ງການສຳຫລວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ເກັບກຳສະຖິຕິ ແລະ ປົກປັກຮັກສາແຫລ່ງພະລັງງານ ໄຟຟ້າ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ ຫ້າ ເມກາວັດ ລົງມາ, ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
4. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
6. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັກສາແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ;
7. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກ ງານ ໄຟຟ້າ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫລື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
9. ສະຫລຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານໄຟຟ້າ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫລື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 66. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຫ້ອງການ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ລະບົບກົດໝາຍກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ;
2. ເຜີຍແຜ່ລະບົບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ລະບົບການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດ ໄພ ໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕາມ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລ ວັດ ລົງມາ, ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
4. ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ໃນການດຳເນີນງານ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ, ເກັບກຳສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດດ້ານໄຟຟ້າທີ່ຮ້າຍແຮງ;
5. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ໄຟຟ້າ;
6. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານໄຟຟ້າ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມການມອບໝາຍຂອງພະ ແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ຫລື ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດ ສະບານ.

ມາດຕາ 67. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງ ຕົນ.

ມາດຕາ 68. ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ນອກຈາກນີ້ ອົງການກວດກາ ກໍຍັງມີຄະນະກຳມະການກວດກາ ດ້ານເຕັກນິກ ອີກ.

ມາດຕາ 69. ຄະນະກຳມະການກວດກາ ດ້ານເຕັກນິກ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຮັບປະກັນດ້ານເຕັກນິກ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ອາດຈະ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກຍຸບເລີກໄປໃນຕົວ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສຳເລັດ ຕາມການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ມອບໝາຍ ແລ້ວ.

ມາດຕາ 70. ການກວດກາພາຍນອກ

ການກວດກາພາຍນອກ ມີຈຸດປະສົງກວດກາ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ການກວດກາພາຍນອກ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕິດຕາມກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ;
2. ການກວດກາຂອງອົງການກວດກາລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກວດກາລັດ;
3. ການກວດສອບຂອງອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກວດສອບ;
4. ການຕິດຕາມ ກວດກາຂອງພົນລະເມືອງລາວ.

ມາດຕາ 71. ເນື້ອໃນຂອງການກວດກາ

ການກວດກາ ແມ່ນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ວຽກງານໄຟຟ້າມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນດ້ານເຕັກນິກ, ຄວາມປອດໄພ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸລະກິດໄຟຟ້າດຳເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ການປະຕິບັດກຳນົດເວລາ ຂອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
3. ການປະຕິບັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
4. ການປະຕິບັດແຜນການດຳເນີນງານກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
5. ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານວິຊາການ;
6. ການປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
7. ການປະຕິບັດມາດຕະຖານອຸປະກອນໄຟຟ້າ;
8. ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
9. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
10. ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
11. ລະບົບການເງິນ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;
12. ການຈິດ ແລະ ບັນທຶກຕົວເລກການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 72. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ມີສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໝວດທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 73. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໄພຟ້າ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 74. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫລື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມແຕ່ກໍລະ ມີເບົາ ຫລື ໜັກ.

ມາດຕາ 75. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄພຟ້າ, ຂໍ້ຫ້າມ ໃນສະຖານເບົາ ຫລື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄພຟ້າ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຫລວງ ຫລາຍ, ບໍ່ລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກິດໄພຟ້າ, ລາຍງານບໍ່ທັນຕາມກຳນົດເວລາ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 76. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫລື ພະນັກງານໄພຟ້າ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ກ່ຽວກັບ ໄພຟ້າ ທີ່ເປັນການກະທຳບໍ່ຮ້າຍແຮງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ແຕ່ ໜຶ່ງລ້ານກີບ ລົງມາ ແລະ ບໍ່ຈຶງໃຈລາຍງານການກະທຳຂອງຕົນ, ຫລືບຫລີກຈາກຄວາມຜິດຂອງ ຕົນ ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ແລ້ວບັນທຶກລົງໃນຊົ່ວະປະຫວັດ;
2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຊັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;

3. ຍົກຍ້າຍໄປຮັບຕຳແໜ່ງໃໝ່ ທີ່ຕໍ່ກວ່າເກົ່າ;
4. ຖືກໄລ່ອອກຈາກການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກປະຕິບັດວິໄນ ຍັງຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ຄືນໃຫ້ແກ່ລັດ.

ມາດຕາ 77. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຊຶ່ງບໍ່ມີອົງປະກອບຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ເນື່ອງມາຈາກການກະທຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຕໍ່ໄຟຟ້າເຂົ້າເຮືອນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕໍ່ໄຟຟ້າ ຈາກເຮືອນຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ດັດແປງໝໍ້ນັບໄຟ;
6. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ແລະ ມາດຕະການຄວາມປອດໄພ;
7. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການ ໃນການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ບໍ່ເສຍພາສີອາກອນ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
9. ບໍ່ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ອັດຕາປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 78. ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 79. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກ ດຳເນີນຄະດີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ.

**ໝວດທີ XI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 80. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 81. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ ທີ່ກຳລັງປະຕິບັດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ສະບັບເລກທີ 02/97/ສພຊ ລົງ ວັນ ທີ 12 ເມສາ 1997.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ